

เพื่อให้ความรู้ด้านพระพุทธศาสนาและส่งเสริมให้กำลังพล ทอ. มีคุณธรรมและจริยธรรมในการปฏิบัติราชการ

ธรรมานุศาสน์ มงคลที่ ๓๗ จิตปราศจากธุลี-ธรรมรักษาผู้ประพฤติธรรม

เคยมีนักปราชญ์ทางด้านภาษา ค้นคว้าเกี่ยวกับความหมายของคำว่า ธรรมะ ในพระไตรปิฎก มีอย่างน้อย ๕๐ ความหมาย สุดแต่ว่าเราจะหยิบยกเอาตอนไหนออกมาใช้ แต่ส่วนใหญ่แล้วเรามักจะได้ยินได้ฟังกันมาว่า ธรรมะ คือ ความถูกต้อง ความดีงาม ความบริสุทธิ์ ความสะอาดผ่องใส ความสงบ ความเย็นกายเย็นใจ หรือความสุกกายสุกใจ

การรักษากาย วาจา ใจ ให้บริสุทธิ์ ปฏิบัติตามหลักกุศลกรรมบถ ๑๐ ประการ ไม่ฆ่าสัตว์ ไม่ลักทรัพย์ ไม่ประพฤติผิดในกาม ไม่พูดเท็จ ไม่พูดส่อเสียด ไม่พูดคำหยาบ ไม่พูดเพ้อเจ้อไร้สาระ ไม่โลภอยากได้ของเขา ไม่พยายามบงการใคร เห็นชอบตามคลองธรรม การจะรักษาสิ่งเหล่านี้ได้ จะต้องนำใจมาหยุดนิ่งอยู่ที่ศูนย์กลางกายฐานที่เจ็ด เพราะเมื่อใจเราหยุดอยู่ที่ตรงนี้ ความบริสุทธิ์ จะเกิดขึ้น ทั้งความคิด คำพูดและการกระทำ ก็บริสุทธิ์หมด

พระมิลกเถระ ในสมัยที่ยังเป็นคฤหัสถ์ ท่านเป็นนายพรานหาเลี้ยงชีพด้วยการทำปาณาติบาต ทำบาปทำกรรมมามาก วันหนึ่งหลังจากที่ท่านบริโภคน้ำอย่างแล้ว ได้ไปยังที่ดักบ่วง ระหว่างทางรู้สึก กระหายน้ำมาก จึงแวะเข้าไปเปิดหม้อน้ำที่ตั้งอยู่ในวัดของพระเถระรูปหนึ่ง ซึ่งกำลังเดินจงกรมอยู่ แต่พอเปิดหม้อน้ำ กลับไม่เห็นมีน้ำเลย จึงรู้สึกโกรธ เลยร้องตะโกนใส่พระเถระว่า "ท่านบริโภคน้ำของชาวบ้านแล้ว ทำไมแก้วแต่นอน ไม่ยอมตักน้ำดื่มไว้ในหม้อบ้างเลย" พระเถระได้ยินดังนั้น จึงเดินไปตรวจดู เห็นมีน้ำอยู่เต็มหม้อ จึงเอาขันตักน้ำจันเต็ม ส่งให้นายพรานดื่ม เมื่อนายพรานดื่มน้ำแก้กระหายแล้ว เกิดสังเวชใจขึ้นมาว่า เรานี้บาปหนักแท้ ๆ หม้อน้ำมีน้ำเต็มอยู่ แต่เรากลับมองไม่เห็นน้ำ นี่ถ้าเรา ละจากโลกนี้ไปแล้วจะเป็นอย่างไรหนอ ด้วยความที่กลัวว่าผลของบาปจะตามมาทัน นายพรานขอพบ กับพระเถระ เมื่อพบแล้ว ท่านได้ตั้งใจบำเพ็ญสมณธรรม เจริญภาวนาเป็นอย่างดี แต่ในระยะแรก ท่านไม่สามารถฝึกใจให้หยุดนิ่งได้เลย เพราะท่านทำปาณาติบาตมามาก พอจะทำใจให้หยุด ภาพที่เคย ฆ่าเนื้อฆ่าสุกรก็ปรากฏขึ้นมาในใจ เห็นกิริยาอาการของสัตว์ที่แสดงความเจ็บปวด ความทรมาน ในขณะที่ถูกฆ่า ภาพต่าง ๆ เหล่านี้ปรากฏขึ้นมาในใจของท่าน คอยหลอกหลอนให้ใจของท่านเร่าร้อน กระวนกระวาย ไม่สามารถจะหยุดนิ่งได้ พอปฏิบัติธรรมไม่ได้ผล ท่านเกิดเริ่มรู้สึกท้อแท้ถึงกับคิดจะลาสิกขา จึงไปปรึกษาพระเถระ

พระเถระฟังแล้ว จึงให้พระมิลกะไปตัดไม้สดมาทำเป็นกองใหญ่ และบอกให้เอาไฟเผา ท่านก็ปฏิบัติตาม แต่แม้จะก่อไฟจากทิศทางไหน ก็ไม่สามารถจะเผากองไม้สดนั้นให้ไหม้ได้ พระอุปัชฌาย์ จึงเข้าฉานสมาบัติ อธิษฐานให้แผ่นดินแยกออกจากกัน แล้วนำไฟจากอเวจีมหานรกมาเพียงเล็กน้อย แค่ว่าแสงหิ่งห้อย มาใส่ที่กองไม้นั้น เพียงชั่วพริบตา กองไม้สดนั้นก็มอดไหม้หมด เหมือนจุดไฟเผาไปไม้แห่งนั้น เมื่อพระอุปัชฌาย์แสดงความร้อนของไฟในนรกให้ท่านเห็นแล้ว จึงบอกว่า ถ้าหากท่านสึกออกไป วิบากกรรมที่เคยทำปาณาติบาตมาตลอดชีวิต จะทำให้ท่านต้องไปหมกไหม้ในนรกอเวจีที่ร้อนแรง ขนาดนี้ ท่านมิลกะฟังแล้วก็เกิดความสลดสังเวชใจ กลัวภัยในนรก จึงเลิกล้มความตั้งใจที่จะสึก แล้วหันมาบำเพ็ญสมณธรรมอย่างเต็มที่ พอใจของท่านปล่อยวางหมด ไม่นึกถึงบาปอกุศลกรรมต่าง ๆ ที่เป็นอดีต ไม่ว่าจะมีความผิดอะไรเกิดขึ้นมาหลอกหลอนก็ไม่สนใจ ไม่ไปยึดมั่นถือมั่น ท่านถือเสียว่า เมื่อพลาดพลั้งไปแล้ว ก็จะต้องตั้งใหม่ ตั้งแต่นี้ต่อไปจะทำแต่ความดี ท่านตั้งใจปฏิบัติธรรมด้วยความเพียร ที่ต่อเนื่อง เมื่อไรที่เกิดความง่วงเหงาหาวนอน ท่านจะแก้ด้วย การวางฟางที่ชุ่มน้ำไว้บนศีรษะ หรือนั่งหย่อนเท้าทั้งสองลงในแอ่งน้ำ ท่านเพียรพยายามอยู่อย่างนี้ด้วยความอดทนอย่างยิ่ง

ในที่สุดท่านก็สมหวัง ใจหยุดถูกส่วนที่ศูนย์กลางกายฐานที่เจ็ด พอถูกส่วน ดวงธรรมจึงสว่างโพล่ง ขึ้นมา สว่างยิ่งกว่าดวงอาทิตย์ยามเที่ยงวัน ลบภาพบาปอกุศลกรรมต่าง ๆ ให้เลือนหายไปหมด กุศลกรรมที่เคยทำในอดีตมาส่งผลในทันที เคยทำความดีไว้มากมายเท่าไร ก็มาส่งผลในตอนี้ เพราะว่า เมื่อใจหยุดแล้ว ดวงสว่างเกิดขึ้น จึงจะเชื่อมโยงบุญเก่าที่ตนเคยทำมา กับบุญใหม่ที่ทำในปัจจุบัน สนับสนุนให้ใจของท่านหยุดนิ่งเข้าไปอีก จนเข้าถึงกายธรรมพระอนาคามี สามารถตัดสังโยชน์เบื้องต่ำ ทั้งห้าได้ ในขณะที่กำลังเดินจงกรมอยู่นั่นเอง

เราจะเห็นว่า ทั้ง ๆ ที่พระมิลกะเคยสร้างบาปสร้างกรรมมามากมาย ทำปาณาติบาตมาตลอดชีวิต แต่ในภายหลังท่านก็สามารถหลุดพ้นจากกระแสกรรม พ้นจากอบายได้อย่างเด็ดขาดด้วยการประพฤติ ปฏิบัติธรรม ทำใจให้หยุดให้นิ่ง หากพวกเราอยากจะหลุดพ้นจากบาปอกุศลทั้งหลาย ที่เคยทำมา ตั้งแต่ อดีตจนถึงปัจจุบัน ทั้งที่เจตนาและไม่เจตนา ทั้งในที่ลับและในที่แจ้ง ซึ่งทุกคนเคยพลาดพลั้งกันมาแล้ว ทั้งนั้น ถ้าไม่อยากไปสู่อบายภูมิ อยากจะหลุดพ้นจากกระแสกรรมทั้งหลาย อยากไปสู่อายตนิพพาน ไม่ต้องเวียนว่ายตายเกิด มีหนทางเดียว คือ ต้องทำใจของเราให้หยุดนิ่ง ให้ใสสะอาดบริสุทธิ์ สิ่งนี้จะยก ชีวิตของเราให้ขึ้นมาสู่เกาะแห่งธรรม ให้พ้นจากบาปกรรมทั้งปวง ไปสู่ภพอันวิเศษได้ในที่สุด

เอกสารประกอบบทความ :

พระไตรปิฎกและอรรถกถาแปล ฉบับมหาจุฬาราชวิทยาลัย พระมิลกเถระ เล่ม ๒๗ หน้า ๑๑๗

จัดทำโดย : กองอนุศาสนาจารย์ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ
คณอก.จัดกิจกรรมส่งเสริมให้กำลังพลของ ทอ.มีคุณธรรมและจริยธรรมในการปฏิบัติราชการ